

[Ebba Strange]

Løvetand og Philip Ingerslev. Til trods for en ganske klar modsætning i indholdet i de to parters opfattelse af narkotikasituationen i Christiania henholder justitsministeren sig udelukkende til politidirektørens svar. Dette kan vel forklares ved justitsministerens større tillid til Københavns politi end til christianitterne, men må for modtagere af svaret være meget utilfredsstillende.

Spørgeren skal derfor anmode justitsministeren om at arbejde videre med sagen og fremskaffe fra såvel den ene som den anden part et mere underbygget dokumentationsmateriale.

Besvarelse (7/7 78):

Justitsministeren (Erling Jensen):

Justitsministeriet har den 19. april i år og ved flere lejligheder bl. a. i forbindelse med forespørgselsdebatten om kriminalitet med tilknytning til Christiania oplyst, at der sædvanligvis ikke i de enkelte politikredse føres en egentlig statistik over kriminaliteten i bestemte geografiske områder af en politikreds. Efter politiets og justitsministeriets opfattelse er der ikke af hensyn til varetagelsen af politiets opgaver behov for udarbejdelse af sådanne statistikker. Når hertil føjes, at en sådan statistik kun med investering af en ganske stor arbejdsindsats vil kunne vise visse karakteristika om områdets kriminalitetsbelastning, har ministeriet ikke fundet grundlag for at søge udarbejdet sådanne statistikker.

Justitsministeriet finder dog anledning til at tilføje, at politidirektørens – og dermed ministeriets – vurdering af kriminalitetsbelastningen på Christiania bygger på erfarne polititjenestemænds erfaringer og iagttagelser.

Til *handelsministeren* (30/6 78) af:

Arentoft (FP).

»Ministeren bedes oplyse, hvorvidt det er tilladeligt for en offentlig virksomhed at give sine ansatte fri med løn og pålæg om at stemme på en bestemt liste ved deltagelse i et elforsyningssselskabs repræsentantskabsvalg.«
(Spm. nr. 934).

Begrundelse.

Der henvises til Østjyllands Elforsyningssselskabs repræsentantskabsvalg i Tranbjerg J.

den 11. april 1978, hvor ca. 50 ansatte på Århus kommunale værker blev samlet i kantinen om formiddagen og informeret om, at der om eftermiddagen skulle stemmes om 16 nye repræsentanter til elforsyningssselskabets repræsentantskab. Der blev fremlagt en liste med 16 navne, som deltagerne i formiddagsmødet blev opfordret til at stemme på, og der kunne holdes fri om eftermiddagen for at deltage i valghandlingen. Det vil være af betydning for fremtidige repræsentantskabsvalg, at handelsministeren klart tilkendegiver, at den form for »kup« – der heldigvis ikke lykkedes i dette tilfælde, idet kun 3 af de 16 blev indvalgt – ikke vil blive godtaget af handelsministeren.

Besvarelse (11/7 78):

Handelsministeren (Ivar Nørgaard):

Fra Århus kommunale værker har jeg modtaget følgende redegørelse for sagsforløbet:

»Tirsdag den 11. april 1978 kl. 14.00 blev der på Tranbjerg Kro afholdt valg til Østjysk Elforsynings repræsentantskab for så vidt angår de 16 forbrugervalgte repræsentanter for den del af selskabets forsyningsområde, der ligger i Århus kommune.

I denne forbindelse blev direktøren for Århus kommunale værker af nogle af værkernes medarbejdere forespurgt om muligheden for opnåelse af frihed til deltagelse i valghandlingen, der, som det fremgår af mødetidspunktet, var lagt inden for normal arbejdstid.

Spørgsmålet blev drøftet i kommunale værkers ledelse, hvor man fandt henvendelsen naturlig, da kommunale værkers medarbejdere som konsekvens af deres daglige virke har en særlig interesse for energiforsyningen i det område, hvor de har privat bopæl.

For at sikre en ligestilling med hensyn til frihed for alle institutionens medarbejdere med privat bolig i nævnte område blev de medarbejdere, der var stemmeberettigede, tilsagt til et kort møde den 11. april om formiddagen.

På mødet blev enkelte medarbejdere af mødedeltagerne foreslået som kandidater til repræsentantskabsvalget, og resultatet blev, at der af de fremmødte blev opstillet en kandidatliste.